

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Pietas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A vero ad Evangelium redeamus, Eucherius secutus Originem, ipse quoque de insipientibus dictum intelligit, cum praesertim alibi dicant Divinae literae, *Auferam cor lapideum de carne vestra*. Irenaeus ita suscitari filios Abrahæ ex lapidibus, cum nos à lapidum religione removit, à dirisque & infructuosis cogitationibus transtulit ad potiora, & fidem Abrahæ similem in nobis constituit atque firmavit.

DE MOLA. CAP. IX.

ET Mola lapis est, unde molares lapides, pro ingenti massa & pondere. Ipsa vero in Divinis literis hieroglyphicum habet suum minime contemnendum.

HUMANÆ VITÆ COMMERCIA.

CAP. X.

Sunt enim qui per molam humanæ vitæ commercia significari velint: propterea quod mola semper duræ atque alterius altera ita ope indiget, ut singulæ opus nullum faciant: unde amicitia nostræ necessitudines appellantur, quod unicuique necesse sit habere amicum, cum quo sua consilia conferat, qui se mutuo adjuvent, & alter alterius officii subievetur. Unde recte, *Væ soli*, dictum. Eucherius locum Evangelii, *Dua molentes in mola*, eo trahit, ut per molas utrumque intelligatur testamentum (utar enim ejus verbis, quæ per annorum millia in disciplina nostræ traditione receptissima sunt, & maxime propria) quarum scilicet molarum opera, labore quippe differentium, veteris Testamenti triticum in farinam, quippe pastum Evangelii, convertatur.

Amicitia hieroglyphicum. Hinc illud: Amicus magis necessarius, quam ignis & aqua. Plut. in l. de Discrimine amici & adulteris. Recte enim Zenodotus. *Εἷς ἀνὴρ, ἄδειξ ἀ-νῆρ, ἄνους* *Εἷς, nullus ἄνους*

DE ARIS, ÆDIBUSQUE ET JANIS.

CAP. XI.

SED enim aedificationem jam incepturi, nihil prius quam aras excitare videmus admoneri, ut quod auspiciatum esse cupimus, à divum immortalium cultu principium assumat.

DEI SAPIENTIA. CAP. XII.

SI tamen prius id explicuerimus, cur in Divinis Hebræorum literis aqua de petra profiliunt: Petrus inquit Philo, *firmam Dei sapientiam demonstrat*, unde firma idemdem exhauritur doctrina. Nam aqua passim in Divinis literis, ut suo docuimus Commentario, ita pro disciplina accipiuntur, ut apud Aegyptios ros pluvius, id quod etiam de manna pluvio in solitudine affatim redundante possumus interpretari. Sed hæc alibi, nos ad Aram.

PIETAS. CAP. XIII.

EA vero præcipua est ara significatio, ut nostræ erga Deum pietatis indicium sit, precesque nostras igne, ut veteres opinabantur, internuncio ad Deum deferat. Unde apud Maronem, *Tango aras, mediosque ignes*, dictum, quod inter humanam naturam & cælestem, ignis medium ita obtineat, ut merito dici possit internuncius. Materiam autem adhærescit, & in sublime semper fertur, tanquam rerum omnium nostrarum conscius inferiora hæc cœlicolis manifestare videatur. Hinc sacrificiorum ritus eo tempore, quo naturæ tantum leges observabantur, non temere instituti sunt: & posteaquam clarior illuxit veritas, ignis ita sacris nostris adhibitus, ut si absque igne Deo preces allegemus, vix litare posse nos persuasum habemus. Quod si, ut alibi latius differuimus, inferiora hæc ulla nos superioribus conciliare possunt, nihil est, quod majore sit cum animo similitudine, utpote qui & lumine pollet & illustrat omnia, ac perinde genios, ac Deum ipsum nobis representare videatur. Quamvis impia improbaque perditorum Anabaptistarum factio tempore hoc, nos ignes modo ritusque sacros omnes in pietatis nostræ signum exhibitos, extinguere, perdereque conentur, sed & etiam bonos mores, ipsumque Dei cultum profanere aggrediantur. Dedicata vero nimirum ara sacrificiis faciendis, & precibus allegadis, quibus divum animi nobis concilientur. Qui tamen esse apud veteres probatus sacrificandi ritus, pauci admodum prodidere. Deo siquidem Deorum omnium supremo, mente & intellectu solo, sine sermone, sine sono sacrificabant. (Unde Crocodilus, quod elinguis est, Divini

En. lib. 12. Non enim sola litabat oratio nisi manus apprehenderet. Macro. Sat. lib. 3. c. 2. Ignis internuncius hominum & cælestium.

Ad Verbu
Macro lib.
Sat. 1. c. 7.

Ara in nu-
mis pluri-
morum.

Nimirum
Varro Di-
vinarum
libro 5.
Et clarus
l. 3. de nat.
Deo.
Quod vo-
cum facere
non potest
tanquam
in aram
confugit
ad Deum.

Divini silentii ratione habita, cultus apud Aegyptios Spiritibus & beatorum animis laudes adhibebant. Coelestibus materia constantia, quae scilicet similitudine aliqua ad eos facere viderentur, ut ignem Solis & huiusmodi pleraque toto hoc hieroglyphicō opere perquisita; malis vero demonibus ne nocerent, vel ut eorum impuritas arceretur, libaminibus & nidore carniū faciebant. Ceterum Aegyptii veteres pecudibus aut sanguine præclare Deos semper abhorruerunt, precibus & chore solo contenti. Aegerunt vero eos Ptolomæi sacra Saturni Serapidisq̄ fuscipere, quod facere coacti, fana eorum extra pomœria posuerunt, quibus hostiæ de more maciari debebant. Quamquam illaudato Busridis exemplo, homines postea immolari coceptum, cum is apud proxima Nilo loca tyrannidem occupasset. Sed quod ad aras & pietatem attinet, in numis T. Aelii Cæsaris Antonini simulachrum est utraq̄ manu passa, ara apposita, cum inscriptione, PIETAS. Manus porro passa, ut in Cynocephali Commentario docuimus, adorationem significant. In Hadriani Augusti idem simulachrum eodem habitu, ab cuius uno latere Ciconia adfit de qua loco suo: ab altero ara est corymbis ornata inscriptio, PIETAS AUG. In numo Divæ Augustæ Faustinae simulachrum est, quod læva pallam sustentat, altera in ignem, qui de pulcherrime facta ara promicat, libamina porrigit, cum inscriptione, PIETAS. Est & ara posita ante signum, in cuius manu patera est libationi parata in numo Lucillæ: inscriptio, PIETAS. Eadem inscriptione pietas ipsa in Antonini numo dexteram exporrigit passam, læva in subiectam aram libat. Illa porro passa dextera, adorationis, ut alibi loco suo declaravimus, indicium. Supplicationes porro fieri solita, aut cum vota facimus, aut cum damnati votis gratias agimus. Hinc alia atque alia inscriptiones in numis inveniuntur, omnes tamen ad pietatem ipsam referuntur: sive divini numinis auxilium imploremus, sive vota persolvamus. In Juliae Pia Felicis Aug. numo signum est læva pallam in ulnam sustollens, dextera in aram porrigens: inscriptio, VOTA PUBLICA. At in Adriani numo cernere est duo simulacra, quorum stat unum ipsius Imperatoris effigie, alterum læva palmae furculum tenet, dextera pateram offert Principi: inscriptio, ADVENTUS AUG. Est & Domitiani numus cum ara & igne super accensio, cuius inscriptio est, PRINCEPS JUVENTUTIS. Pulcherrima vero omnium, quas viderim, ara est in ipsius Cæsaris Domitiani numis, in quo ansas illas, unde ara nomen nonnulli volunt, apertissime licet intueri.

PROFUGIUM. CAP. XIV.

Fuisse vero aras apud veteres, uti etiam nunc sunt sanctioris asyli loco, nulli non exploratum est. Hinc apud Maronem Priamus, omni alia salutis spe abjecta, ad aram confugit, cui dixerat uxor: *Hec ara tuebitur omnis.* Et M. Tulli dictum pro Roscio Comædo: *Sicut in aram confugit ad huius domum.* Et apud Terentium: *Nemo te accusat, Syre; ne tu aram tibi, aut deprecatores pararis.* Et Ovidius de tristibus:

Unica fortunæ ara reperta meis.

MISERATIO. CAP. XV.

Apud Athenienses ara peculiaris fuit miserationi sacra, de qua Papinius Poëta, & Lactantius Grammaticus, neque non Apianus in Rhetoricis, meminere: & Plutarchus libro de Superstitione, *Ψόξιμον βωμόν* eam appellat. In profugii sane significato Vestam pro ara poni apud Xenophontem invenias rerum Græcarum libro secundo: *αὐτὸς οὗτος τὰντα ὁ θεομύνης, ἀνεπίδησεν ἐπὶ τῆς ἑστίας, Hac cum ara, accersa, sacrificalis ara Vesta est Polluci, præcipue vero quæ in Prytaneo fuit, ubi inextinctus ignis aservabatur. Et triginta curiarum Vesta collocata apud Dionysium Halicarnasæum antiquitatum secundo. Tale quiddam & apud Tranquillum in Tiberio.*

Βοιμὸς, ἡμιεστία
Θουμὸς, ἡμιεστία
Θουμὸς, ἡμιεστία
Θουμὸς, ἡμιεστία
Θουμὸς, ἡμιεστία
Θουμὸς, ἡμιεστία
Θουμὸς, ἡμιεστία
Θουμὸς, ἡμιεστία
Θουμὸς, ἡμιεστία
Θουμὸς, ἡμιεστία

